

Posamezna številka 6 vinarjev.

„DAN“ izhaja vsak dan — tudi ob nedeljah in praznikih — ob 1. uri zjutraj; v ponedeljkih pa ob 8. uri zjutraj. — Naročnina znaša: v Ljubljani v upravnistvu mesečno K 1'20, z dostavljanjem na dom K 1'50; s pošto celoletno K 20'—, polletno K 10'—, četrletno K 5'—, mesečno K 1'70. — Za brezemstvo celoletno K 30'— — Naročnina se pošilja upravnistvu.

Telefon številka 118.

DAN

NEODVISEN POLITIČEN DNEVNIK.

Posamezna številka 6 vinarjev.

Uredništvo in upravnistvo:
Učiteljska Tiskarna, Frančiškanska ulica št. 8.

Dopisi se pošiljajo urednistvu. Nefrankirana pisma se ne sprejemajo, rokopiši se ne vračajo. Za oglase se plača: peti vrsta 15 v, osmrtnice, poslana in zahvale vrsta 30 v. Pri večkratnem oglašanju post. — Za odgovor je priložiti znamko.

Telefon številka 118.

Manifestacija v prilogi Hrvatom v ljubljanskem občinskem svetu.

Geste in poze.

Povsodi jih vidiš, nikjer jih ne manjka. To je res: tako smo se že popodplatili, da jih skoraj ne čutimo, a radi tega vseeno živijo. Sempatam se prikaže gib, ki te kakor krasna cvetlica vabi, da postojiš in občuduješ.

Ni lepšega nad lepo gesto. Nenaučena, iz harmoničnega razvoja duše in telesa poostala, te očara, da postojiš in občuduješ. Polovico svojega življenja bi dal, da vidim signoro Quintano de Moreno, ki ji je Zuloaga prisodil tip krasne dame v pokrajinah mogočnih in galantnih grandov. Toliko lepote, gracioznosti in opojne odločnosti je v njenih linijah, ki možkemu svetu tako ugajajo.

Ni hujšega nad smešno gesto. Kakor da te udari v obraz, se instinktivno obrneš, da se oči izognemo. Gnusna postaja, če je na efekt preračunljiva in za njim hlepeča. Traja trenotek, vendar zadostuje in če skameni, nastane poza; poza je vedno kulturni dokument dobe.

In kaj jih je. Odkar papir vse prenese, se kopicijo in so zanimive v svoji miniaturni logiki. Vstane prezident, ki kljub dostojanstvu še ni izgubil ognjevitosti in pravi: »kljub ruvanju gotovih elementov je naše društvo tekem desetih let visoko dvignilo slovansko vzajemnost; to je videti že iz tega, da je imelo 93 občinskih zborov in 286 sestankov.« — »Švefelj« se tam začne, kjer zmanjka ideje.

Vsaj glasilo štajerskih klerikalcev dokazuje, da je pravzaprav zasluga katoliške cerkve, ko moderna znanost in kultura tako napreduje. Velika je ta poza, pa še bolj ogromna postane z dokazom; češ, Kopernik je bil duhoven. Niti za las ni manjka, in učeni podlistkar bi trdil, da je celo iz Galileja govorila papeška nezmožljivost, ko je zagovarjal solnčnosredni sistem.

Katoliška cerkev si lahko lasti žalostno pravico do narodnjaštva. Nešetokrat strupena nasprotica modernih stremeljenj se pa vendar zna prilagoditi, kakor zmaga tok časa. Ko so Španci kmalu po odkritju Amerike nameravali prekopati panamsko ožino, se je dvignil vse-mogočni jezuitski red proti tej manjeri. Gotovo da so bili pomisleki, ali se prekop obnese, saj so še danes taka, ogromna podjetja nevarna in Panama ima še danes poseben okus pri denarnih spekulacijah. Ali jezuiti se na tehnične težkoče sploh ozirali niso, temveč so grozili s kaznijo z neba zato, ker hoče človeška predrznost popravljati nebesko stvarstvo.

Pa tudi skrajno odurna stran katoliške morale se je pokazala pri napredujočem človeštvu. Po francoski revoluciji se je še moglo zgoditi, da je bila vožnja s pomočjo pare proklamirana kakor skušnjava božja in bila prokleta; saj je vendar stvarnik ustvaril človeku za ta posel konje in druge živali, so pravili pobožni katoličani.

To je poza, ki zasluži, da kakor skamenina na večne čase priča nekulturno dobo polagoma odmirajoče cerkvene moči.

Saj se na Francoskem niti človeku, ustvarjenem po podobi boga samega, ni boljše godilo, kakor ubogim živalim. Tudi ta gesta ostane neizbrisna in lep dokument: zadnji sužnji na Francoskem so bili kmetje, ki jim je bil gospodar škof v St. Claude na Burgundskem in se je moral zavzeti zanje »freigeist« Voltaire, da

so okoli leta 1789 dosegli osebno svobodo. To se sliši ravno tako paradokšno, kakor o stavki uslužbenec pri socialno-demokratskem dnevniku »Vorwärts« v Berlinu.

Imamo tudi humoristično pozo, ki vedno sili na smeh in nikdar ne izgubi tistega svežega parfuma, ki ne da živcem, da bi obraz ostal resen. Imamo to lastnost, da je nam tim dragocnejša, čim starejša postaja in kot pristni humor pridobiva progresivno na vrednosti s svojo starostjo.

Vse klasike so namreč posekali člani medicinskega zbora še danes do kosti klerikalne Bavarke, ko so leta 1834, izdali sledeči posodek o železnici, katera naj bi vezala Norimberk z Brodom na češki meji: »Brzina vožnje (v vlaku) mora pri potnikih izzvati brezsporno možgansko bolezen, nekaj delirium furiosum. Ako se pa hočejo potniki kljub temu podati tej grozni nevarnosti, je država zavezana varovati vsaj gledalce, sicer bi tudi ti mogli biti napadeni pri opazovanju hitrejšega vlaka ravno od iste bolezni. Potrebno je torej, da se železnično progo ogradi po obeh straneh z visokim, gostim lesnim plotom.«

Lesenega plota Bavarci niso postavili, pač pa se polagoma tudi kitajski zid, ki Bavarsko obdaja, ruši.

F. M.

Senzacija — „splavljanje“ — in drugo.

V Trstu se vrši senzacionalen proces. Vsa javnost je na nogah, vse čaka, poslušča, čita. Sodna dvorana je polna, vse se tere in radovedne poslušalke zasledujejo vestno vsako besedo. Obtožena je babica Ana Baich (menda Bajič) rojena v Trstu, pristojna v Črni Vrh pri Idriji, sama ženska, ima dva nezakon-ska otroka, zna čitati in pisati, po poklicu je babica, premoženja nima, doslej nekanonovana. Obtožena je, da je pomagala ženskam odpravljati plod. Z njo je obtoženih dvanajst žensk, ki so se poslužile njene pomoči, da so se rešile. Gotovo senzacionalen proces. Letos so ob novem letu na Dunaju s strahom spoznali, da seje na Dunaju preteklo leto rodilo — 2000 otrok — manj nego prejšnje leto. To je veliko število. Dunajske babice so sklicale shod, na katerem so se pritoževale, da imajo premalo dela, da nimajo zaslužka, ker je po družinah vedno manj otrok, ker se vsled razmer in druginje, — ubožni in bogati — boje storklje — ali da odkrito govorimo ne marajo otrok. Ker je pa gotovo, da vzdržljivost v spolnem oziru ni tako velika, da bi vsled nje bilo manj otrok — je naravno, da zakonski in nezakonski pari umetno preprečujejo spočetje — saj je moderna industrija v tem oziru iznašla — da govorimo z besedami škofa Jegliča — mnogo »protispočetnih sredstev — ali pa se rešujejo na drug način plodov ljubezni. Tudi vprašanje se mora danes premetovati s socialnega stališča ne z verskega ali pa sodniškega (državni paragrafi so v tem oziru zastareli). Gotovo je dobro za državo, ako ima čim več državljanov. — saj pomeni vsak nov državljan novo delavno moč — in Franciji vedno prete s poginom, ker se njeno prebivalstvo ne množi tako hitro kakor drugod — toda v državi bi morale biti take

razmere, da bi se dalo z družino živeti in da bi mogli ljudje svoje otroke pošteno vzgojiti. Ako pa draginja preti starišem z gladom, se rajše odrekajo otrok — in enako se jih odrekajo oni — posebno nezakonski, — ki jih ne morejo prav vzgojiti. Ako se bogati sloji boje prevelike družine, je naravno, da se je boje tudi ubogi in oni, ki ne žive v zakonu. Današnje razmere ne dovoljujejo moči, da bi se ženil tako zgodaj, istotako pride čimmanj žensk do tega, da bi se možile, ker ni ženinov. Skrb za bodočnost marsikoga odganja od družinskega življenja — in naravno je, da se živi, kakor se more živeti. Tako se tudi dogajajo stvari, o katerih se ve — a se jih trpi. Današnji policija oziroma vlada prostitucijo in druge nemoralnosti — kaj more storiti. Zabraniti je ne more torej jo trpi, dasi škoduje v vsakem oziru. Ravno tako se mora trpeti marsikaj, kar ni dobro in zdravo. — Moderna kultura ima pač mnogo senčnih strani. Ena teh senčnih strani je tudi »splavljanje«. Včasih se je to strogo kaznovalo — toda dandanes družba sama gleda na stvar drugače. Po velikih mestih in morebiti tudi po malih je mnogo tacega. Navadno ostane vse skrito in kdo bi se zanimal za take stvari. Saj se v slučaju boleznih itd. pogosto mora to zgoditi. Sedaj pa se je slučajno prišlo na sled taki zadevi in javnost se veseli — ker ima senzacija. Časopisi se vesele, ker imajo lep material in obtoženke, ki so pred sodiščem morajo pripovedovati vse, vse... Javnost ni izključena... Med poslušalkami jih je morda mnogo, ki so bile same v enakem položaju, v enakem obsojenju. In poslušajo z radostjo. Morebiti jim niti na misel ne pride, kako bi jim bilo, ako bi morale same pripovedovati. — Ako čitamo izpovedbe, vidimo celo dolino gorja, bede, boja, ki ga mora prehoditi žena, ki ji razmere ne dovoljujejo, da bi postala mati. Ena iz teh je žvela z nekim starim duhovnikom, in ta »že sam ni več vedel, kateremu svetniku bi se priporočal, da bi pomagal.« Seveda je morala nazadnje pomagati babica. Babica je tu žrtev razmer, kakor so tudi njene soobtoženke žrtve razmer. Ako bi človeštvo poznalo solidarnost, bi pri tem procesu pokazalo, da je v tem oziru zmoglo drugačno naziranje v družbi in da take stvari niso snov za surovo senzacionalnost. Mi nečemo zagovarjati nikakih prestopkov in pregreškov proti naravi in proti zakonu — trdimo le, da senzacionalni proces nudi več kot senzacija — nudi snov za resno premišljanje kar je v njem senzacionalnega je le to, da se javno izpovedujejo stvari, ki se danes kot nekaj navadnega gode povsod po mestih pri nas in drugod.

Državni zbor.

»In ta mož sedi tu kot dozdevni zastopnik nemštva, pa je sramota nemškega prebivalstva v Avstriji, to je zločinec Hohenburger! — Značilno je, da Nemci dvignejo takoj svoje »Heil-klice, kadar se imenuje ime tega državnega zločinca!« S temi besedami je v včerajšnji seji državnega zbora socialno demokratski poslanec Seitz označil delovanje avstrijskega justičnega ministra Hohenburgerja, tako je ocenil delovanje nemškega Nacionalverbanda, ki vzdržuje v kabinetu Hohenburgerja kot svoje-

Galerija naših mož.

IVAN CANKAR, pisatelj.

ga zaupnika. Ni še dolgo tega, ko je v javni seji državnega zbora justični minister Hohenburger kruto žalil Čehe, kar je izzvalo nepopisen vihar, včeraj pa je poslanec Seitz z jedkimi besedami obsodil politiko sedanje justične uprave, ki ji načeljuje Hohenburgerje že dolgo vrsto let sem. Seitz je v teh besedah mislil le na onega Hohenburgerja, ki ga socialna demokracija pozna izza lanskih septembarskih dogodkov na Dunaju, ali te svoje obsodbe ni detajliral njegovega delovanja — a s to svojo obsodbo je Seitz govoril tudi gotovo v imenu vseh Slovanov, ki občutijo pezo Hohenburgerjevega ministrovanja. Posebno Slovenci, ki nas tlačijo nemški nacionalizem iz justičnega ministristva, v vseh panogah sodne uprave, nimamo najmanjšega povoda, da bi se zgražali nad tako obsodbo. Ni še davno, ko se je iz ust Nemca Malika v državnem zboru slišala obsodba Hohenburgerjevega režima na Spodnjem Štajerskem, ko je s perečimi dokazi označil nezasišano korupcijo, ki jo uganja Hohenburger na Spodnjem Štajerskem in to iz zgolj germanizatoričnih tendenc. A ni nam treba hoditi na Spodnje Štajersko, Ljubljansko deželno sodišče je jasna slika Hohenburgerjeve sodne uprave. Sadni predsednik Elsner je njegov eksponent in posledice njegove politike diktirane iz Gradca in Dunaja se kažejo jasnejo od dne do dne. Znameniti slovenski sodniki-pravniki so osiveli v svoji službi, zapuščajajo svoja mesta, ker ne morejo gledati onih tendenc Hohenburgerjeve uprave, a njih mesta zasedajo Nemci. Skandalozni fermani, ki jih je lani izdal Elsner proti slovensčini na ljubljanskem sodišču, ki so vzbudili vsled dr. Ravniharjeve interpelacije v državnem zboru splošno ogorčenje v slo-

LISTEK.

Pod jarmom.

Roman iz bolgarskega življenja pred osvoboditvijo.

Spisal Ivan Vazov. — Poslovenil Počravska. (Dalje.)

Ko so krenili iz tesne ulice, je iz nasprotne ulice zadonel klarinet in zagromel boben; ondi se je vršil vesel ples. To veselje se je pri tej otožnosti kazalo nenavadno grozno, pregrešno. Na mnogih licih v sprevodu se je izražalo nejevolja in jeza. V tem hipu pa je godba umolknila in plesalci so se razpršili in zginili, kakor bi jih kdo zapodil s čarovnim protjem... Znovič je nastala tišina, na ulici se je čula samo pogrebna pesem Merdevendžieva in otrok...

Kandov, ki je obstal na samem koncu, se je nehote obrnil, zakaj čul je glasne korake. Zagledal je uradnika in še nekoliko oseb, ki so zapustile ples ter se pridružile k sprevodu. Uradnik je bil pijan, imel je fes zakrivljen in se lice v plamenu. On in njegovi prijatelji so se žurili, da bi dohiteli sprevod. Kandov je začel osoren glas Bezporteva, ki je kričal gredoč: »Pojdite in ne bodite bedasti... toda poljubimo je roko... Pa ji porečemo: »Pojdi z Bogom sestra!... posedi nebesko kraljestvo!« Zakaj kdor umre za narod, je neumrljiv! Ali me razumete, tepci?... Ako ste se ga navlekli, ne zapustite sami sebe... A ko vam pravim... pripognita svoja hrbtišča, poklonite se... To je sveta duša. Povejte mi, koliko je takih na svetu?... Izdajic je brez števila kakor mor-

skega peska... Toda vi morja še niste videli in radi tega ne bodite osli, vendar domislite si, kaj vam pravi človek...«

Ko je tako besedičil eno za drugo, je zagledal Račka, ki je tekal na vso moč mimo njih ter nesel nekaj proti cerkvi.

Zakričal je nanj z velivnim glasom: »Stoj in počakai, hočem te nekaj vprašati... Aha, to je volun Stefčeva! Smrt takim paganom!« je zakričal, obrnivši se k svojim tovarišem.

Račko, videč razljuteno lice uradnikovo, je steval na vso moč po ulici.

»Držite ga, vprašamo ga s kakšno pravico napolnjuje ulico s svojim smradljivim imenom?« je kričal Bezportev in vsi so se zaka-dilji za nesrečnim Račkom, kateri lahek in droben, je letel kakor tič, ter dokaj pretekel svoje pijane preganjalce. Kmalu so tudi oni izginili za voglom ulice.

Kandov je zrl na vse to malomarno in raztrešeno. Pobesil je glavo in nehote odšel dalje za sprevodom.

Kmalu je dospel za njim v cerkev.

XXI.

Maša zadušnica.

Krdelo, ki je na ulici rastlo slično reki, je popolnoma napolnilo cerkev.

Pare, položene na četvero oglatu mramornasto ploščo z vanjo vsekanim dvoglavnim orlom naproti vladikovemu (škofovemu) prestolu, so bile središče, okrog katerega se je porival narod s prizganimi svečami.

Zadušne molitve so se pričele slavnostno; plavkast dim iz kadilnice se je dvigal proti cerkvenemu stropu. Velike sveče pred oltarjem so gorele; prizgali so tudi svečnike tako da je

vso cerkev poplavila svetloba... Ta blesek je imel nekoliko potolažiti otožno rodbino Lalkino.

Raditega so tudi poklicali učitelja Klementa, da bi naj imel govor. Kot blagoslovec je bil nadarjen z darom zgornosti in posluževal se je izrekov iz sv. Pisma. Bil je pa bolehav ter je vabilo odklonil. Torej so povabili Frangova. Po kratkem omahovanju je sprejel vabilo ter stopil na drugo stopnico škofovega prestola. Popje so pretrgali petje in v cerkvi je vse umolknilo.

Učitelj, močno razčiljen, s pogledom, obrnjenim proti pokojnici, je pričel govoriti z močnim, toda tresočim se glasom:

»Brate in sestre!«

Toda moral je prenehati. Pri vratih se je godilo nekaj izvanrednega. Krdelo se je ondi začelo porivati in zmedeno šumeti, bilo je moči slišati razburjen šepet, potem splašene glasove. To razburjenje je naraščalo in kmalu dospelo do prednjih vrst, ki so stale okrog par pokojnice. Nastala je grozna zmešnjava in kaos.

»Gredo!« so kričali nekateri.

»Oh, gorje, pregorje, gredo!« so zacvilili ženski glasovi.

»Kdo, kdo gre?« so se oglasili možje v cerkvi.

»Turki! Turki!«

Nastal je strah: vrišči, javkanje in zbegani glasovi so napolnili cerkev. Narod se je razprašil kot preplašena čreda, ne znajoč kam se naj skrije. Velika tolpa ljudi se je zbrala okrog čorbadžija Jurdana in Stefčeva. Vsakdo je upal najti varstvo pri njima, ker sta imela pri Turkih veliko veljavo. Toda velik del ljudi je v znorelem strahu zbežal iz cerkve, pa se vris-kaje zopet vrnil. Mlade ženske so cvilile in

omedlevali, ne da bi jim kdopritekel na pomoč, nekoliko babic je omahnilo na stopnjicah oltarja na tla in bile so pohojene. Znoreli strah se je izražal ljudem na licih; mnoga so bila belejša in bolj otrpla nego Lalkino lice.

Samo edini Kandov je stal ondi povsem malomarno za vse, kar se je zgodilo okrog njega. S sklenjenimi rokami je stal nepremično poleg par in gledal pokojnico.

Med tem se je začul glas Sokolova iz galerije:

»Ne bojte se; saj ni ničesar.«

On je že ob začetku zmešnjave bil odšel na galerijo, hoteč pogledati skozi gorenje okno, kaj se godi okrog cerkve na trgu. Toda ni videl ondi ničesar vznemirjajočega. Nikakih Turkov ni bilo ondi; nasprotno, videl je ondi uradnika in njegove tovariše, vhaajoče v predvežo. Sokolov je postal že ves hrupav od kričanja, hoteč pomiriti množico, toda v tem hrupu njegovega glasu ni bilo slišati.

Oglasili so se tudi drugi:

»Pomirite se, ljudje, nič se ni zgodilo!«

»Kdo nas je zastrašil?« je klical nekdo.

»Kdo nas je ogoljufal?«

V tem hipu so prilumeli v cerkev uradnik in njegovi tovariši ter se začeli prekrizevati. Njim se niti ni sanjalo, da bi bili oni vzrok strahu. Zakaj Račko, bežeč pred njimi, je stekel v cerkev in vprašan od nekaterih babic, čemu beži, rekel: »Gredo!«

»Kdo gre?«

»Kapasur* in drugi, mnogo, mnogo...«

To je zadoščalo prebivalcem, katere je že ves mesec plašil glas o turškem klanju. Strah je bil gotov...

* Nevaren človek, razbojnik.

Manifestacija v prilog Hrvatom, Dr. Zajčev in Štefetu »pflanc«. Klerikalna blamaža. Napredni odgovor.

Župan dr. Tavčar naznani, da sta dr. Zajčev in Štefe vložila nujni predlog, naj občinski svet izjavi svoje simpatije napram zatiranemu hrvatskemu narodu in protest proti nasilstvom madžarskih oligarhov.

Dr. Zajčev prične utemeljevati svoj nujni predlog. Imel je dolg jugoslovanski govor, v katerem se je kar cedil same ljubezni do zatiranih naših bratov na Hrvaškem in slikal njih udanost do dinastije. Naglašal je, da so Hrvati že nešteto krat prelivali za državo kri na bojišču in da so bili vedno zvesto udani dinastiji. Danes neomejeno gospodari nad njimi madžarski bič, ki jim je konečno spletel sistiranje vsake ustave. Nečuvno madžarsko nasilstvo smo v prvi vrsti poklicani obsojati tudi mi Slovenci. Prosi, da se nujnost predloga sprejme.

Sprejeto z vsemi slovenskimi glasovi.

Podžupan dr. Triller: »Parlamentarna navada je, da se take manifestacije in izjave določijo le dogovorno z vsemi strankami, posebno pa z večinsko stranko in to je tu narodno-napredna stranka. Obžalujem, da je šel dr. Zajčev tu preko nas in zato mora večina natančno precizirati svoje stališče v tej akciji. Narodno-napredna stranka je hotela dati duška svojemu ogorčenju nad madžarskimi nasilstvi nad Hrvati in Srbi z javnim ljudskim shodom v Ljubljani. Tej akciji se je pridružila tudi jugoslovanska socialna demokracija. Shod je bil kakor znano prepovedan in se zato ni mogel vršiti. V tem času se je sestala avstrijska poslanska zbornica, ki se je takoj pečala z razmerami na Hrvaškem. Toda obžalovati moram, da boritelji za pravice hrvaškega in srbskega naroda niso našli potrebne podpore v gotovem delu slovenske delegacije. Ne morem se tudi dovolj načuditi, da so v tem času gotovi časopisi napadali hrvaško-srbsko koalicio, ki bije neizprosno boj za pravice hrvaškega in srbskega naroda, na naravnost nečuden način, kakor celo noben neslovanski časopis.

Zato stavi predlog, da se k dr. Zajčevu in Štefetu nujnemu predlogu stavi še sledeči dodatni predlog:

»Obnem občinski svet ljubljanski obžaluje, da hrvaški poslanci v dunajskem državnem zboru v tem vitalnem boju pri enem delu slovenske državnozbornske delegacije žal niso našli tiste splošne odločne in brezpogojne podpore, katera edina bi odgovarjala iskrenim simpatijam in solidarnosti slovenskega naroda do hrvaškega hrvaškega.

Istotako obsoja občinski svet ljubljanski neiskreno in deloma naravnost neslovansko pisavo izvestnega dela slovenskega časopisja v tej žalostni dobi.«

Napredna večina je izvajanjem podžupana dr. Trillerja viharno ploskala.

Ethin Kristan se izjavi proti dodatnemu predlogu podžupana in se izjavi za skupno postopanje vseh strank pri manifestaciji.

Dr. Triller: V spričo nelojalnega načina, s katerim so klerikalci hoteli izrabiti to velevažno simpatijsko izjavo v svoje reklamne in agitacijske svrhe, vzdržujem svoj dodatni predlog.

Sledi glasovanje, katerega se Nemci vzdržijo. S tem so pač jasno pokazali svojo kulturo.

Dr. Zajčev nujni predlog se nato sprejme z vsemi slovenskimi glasovi, dr. Trillerjev dodatni predlog z večino glasov med velikanskim odobravanjem in ploskanjem naprednih občinskih svetnikov.

Raznim dalmatinskim mestom se je sedaj v tem oziru pridružila tudi prestolnica slovenskega naroda, bela Ljubljana, v kateri po zaslugi klerikalcev sedi tudi sedem nemških občinskih svetnikov. Ne moremo se dosti načuditi predzrosti in hinavščini one stranke, ki je omadeževala samoslovenski značaj Ljubljane, da se sploh še upa manifestirati v prilog hrvaškega naroda, katerega zatirajo Madžari, dočim zatira slovenski narod slovenska klerikalna stranka. Klerikalci so tu zopet pokazali svojo zahrbtnost in hinavščino, pokazali so jasno, da jim usoda bratskega hrvaškega naroda ni čisto nič pri srcu. Izrabiti so hoteli to v rešnici narodno manifestacijo v svoje umazane politične namene, nameravali so napraviti iz te akcije čisto navaden »pflanc« zase, kar se jim je pa temeljito ponesrečilo.

Večina ljubljanskega občinskega sveta jim je dala zato zaslužen odgovor, kar je bilo edino pravilno. Če hočejo klerikalci pokazati, da jim je usoda bratskega naroda v resnici pri srcu, naj bi pokazali to v poslanski zbornici, kjer so imeli priliko. Toda tu so jih izdali.

Sicer je v resnici žalostno, da se manifestacija ni mogla izvršiti mirno in solidarno, toda to je bilo vspreklo klerikalne zahrbtnosti popolnoma nemogoče.

Klerikalci so dobili, kar so iskali, bratje Hrvatje in Srbi pa naj bodo prepričani, da je bila manifestacija napredne večine v resnici bratska in iskrena. Župan zaključil javno sejo, tajna se vrši v sredo, dne 19. t. m., pa javna seja, na kateri se bo razpravljalo samo o regulaciji Ljubljane.

Idrija.

Delavsko bralno društvo v Idriji priredi na binško nedeljo, dne 26. t. m., izlet na Črni vrh. Odhod iz društvenih prostorov zjutraj ob pol 10. uri, kosilo ob pol 1. uri pri Blažu Zajcu na Predrižkem polju. Ob 3. uri popoldne priredi Narodno in izobraževalno društvo na Črnem vrhu veselico, kjer nastopi pevski zbor Delavskega bralnega društva. Odbor pozivlja brate pevce, naj redno hodijo k pevskim vajam, ki se vrše vsako nedeljo od 9. ure dopoldne naprej, da bo nastop na Črnem vrhu toliko lepši in uspeh toliko popolnejši!

Bolnica v Idriji. Sedanji zdravstveni zastop v Idriji, ki mu predseduje g. Valentin Lapajne, je sklenil, da izpopolni bolnico v Idriji, da bo mogla zadoščati v polni meri svoji nameni. Bolnica, ki je bila ustanovljena ob petdesetletnici cesarjeve vladanja, ima v higienič-

nem pogledu izredno uzorno lego, nje frekvenca pa je — izvzemši infekcijske bolezni — slaba. Temu je krivo pomanjkanje zdravnikov, ki bi se mogli posvetiti zgolj službi v bolnici, tudi nedostaja sposobnih strežnikov. V rudniku pa se večkrat lahko pripete nezgode, ki jim je treba nagle operativne pomoči, ker utegne vsaka zamuda postati usodepolna. Transport takih bolnikov v Ljubljano ali v Gorico pa je združen z velikimi težavami. Vsem tem nedostatkom hoče sedaj od pomoči naš zdravstveni zastop, kar mu bo toliko lažje, ker ima na razpolago zadostna denarna sredstva. Ker je doseđanji okrožni zdravnik odšel iz Idrije in je njegovo mesto do 20. t. m. razpisano, si prizadeva zdravstveni zastop v interesu mesta in okolice, da pridobi za zdravnika dobrega kirurga, ki bi bil obenem primarij v bolnici. Ako bi bolnica pod njegovim vodstvom uspevala, bi bil zdravstveni zastop pripravljen, da primariju preskrbi asistenta, oziroma sekundarija in mu da na razpolago izvežbane strežnike. Pravtako je zdravstveni zastop voljan bolnico razširiti in jo po navodilih primarija modernizirati. — Vsa pojasnila daje g. Valentin Lapajne, trgovec in posestnik v Idriji.

Idrijska podružnica S. P. D., ki razvija pod predstvom prof. B. Baerlerja živahno delavnost, markira zdaj pot na Jelenk, koder ravnokar cvete najbujnejša planinska flora.

Trst in Primorje.

V ponedeljek zjutraj je prišel v tržaško luko parnik »Carpathia«, ki je igral veliko vlogo pri rešitvi akciji ponesrečenega parnika »Titanica«. Uslužbenci so pripovedovali razne podrobnosti o rešitvi akciji, ki so pa javnosti že znane. Zanimiva je rešitev Slovenca Franca Koruna, ki že več let prebiva v državi Illinois. Prišel je v Ljubljano po svojo triletno hčerko, da jo odvede v novo domovino. Ko so častniki zapovedali, da naj zasedejo žene in otroci rešilne čolne je vzel svojo hčerko v naročje ter jo hotel oddati nehemu mornarju. Hčerka pa se ga je tako oklenila, da se je moral, ker njega niso hoteli sprejeti v čoln vrniti na ladjo. Tam je našel čepico nekega mornarja ter si jo dal na glavo. Stopil je v drug čoln, kjer so ga sprejeli, ker so mislili, da je mornar, ter je na ta način rešil sebe in svojo hčerko.

Mestna podružnica gimnazije v Trstu se preosnuje v samostojno gimnazijo, kakor je laška gospoda v mestnem svetu sklenila. — Slovenski zastopniki so bili proti predlogu.

Na koncertu »Glasbene Matice v Trstu«, ki se je vršil v soboto, je posebno pozornost tržaškega občinstva vzbudil član ljubljanskega gledališča g. Jos. Križaj. Bil je burno pozdravljen v obeh točkah svojega prozivljanja. Dodati je moral še »Mornarja«. Nad vse pričakovanje je uspeła tudi Saterjeva »Jeftejeva prisega«. Na uspehih koncerta je priznati zaslug v prvi vrsti neumornemu delu g. pevovodje.

Ženska podružnica Ciril-Metodove družbe v Trstu obhaja 25letnico dne 11. in 12. t. m.

V Rojanu je imela v nedeljo Ciril-Metodova družba koncert, ki je uspel nad vse pričakovanje sijajno. Posebno burno je bil pozdravljen pevovodja g. G. Kumar, le katerega delavna neumornost je spravila koncert na stopnjo, ki bi se merila lahko z dovršenostjo za te razmere.

Zopet avtomobilska nesreča v Ljubljani.

Ženica z juncem.

Včeraj se je vršil v Ljubljani živinski semenj. Neka kmečka ženica je kupila lepega junčka, s katerim je takoj mahnila proti domu. Približno ob pol eni uri popoldne se je peljala z njim po Tržaški cesti proti Viču. Kar pridrvi

za njo v polnem diru avtomobil — baje številka H 93 —. Mladji junček je postajal že nekaj časa poprej nemiren, ko je zaslišal močno bučanje avtomobila. Toda čimbolj se je avtomobil bližal, tembolj je postal nemiren in pričel na vso moč skakati. V avtomobilu sta sedeli dve osebi, ki sta tudi videli, da je junec nemiren, toda

šoferju

se najbrže ni zdelo vredno radi tega brzino vožnje zmanjšati. Ženica se je umaknila z juncem na kraj ceste, toda šofer je mahnil tik za ženicico in juncem, čeprav bi se bil čisto lahko ognil. Junec se je splašil in v strahu odskočil v stran. Padel je v

cestni jarek

in si zlomil obe nogi. Polomljenega junca so nato odnesli v hlev gostilne pri Francu. Nesrečna ženica se je skoraj zjokala; kdo bo seveda revici povrnil škodo. Neki gospod je celo s palico dajal znamenje nazaj gledajočima gospodom, naj vstavita, toda šofer jo je nato z vso silo ubral proti Viču.

Avtomobilska nadloga.

Vedno več slučajev in nezgod se dogaja v Ljubljani radi nepevidne in prehitre vožnje avtomobilov. Zadnja dva tedna imamo znanovat kar štiri slučaje. Ali se res ne more ničesar ukreniti, da bi se avtomobilisti držali določenih predpisov. Kdaj bodo gospodje pri zelenih mizah prišli do tega, da omeje take in enake slučaje. S pametnimi odredbami bi se dalo mnogo doseči. Ceste so v prvi vrsti za gmetno korist in v prosep blagostanja domačega ljudstva, ne pa za šport. Avtomobile imajo večinoma sami aristokrati in bogatini; kako ti ljudje navadno cenijo ljudstvo in njega gmetni položaj, dobro vemo. Ali je res aristokratom in bogatinom vse dovoljeno. Kakor kažejo skušnje, smo še vedno zelo zadaj. Na Tržaški cesti je vsaki dan zelo velik promet. Od ranega jutra do poznega večera drve vozovi, včeraj pa je bil vsled sejma razumljivo promet še veliko večji. Res čudno, da se ne zgodi še več nesreč. — Ljudski poslanci, ki tako radi odpirate svoja usta, kadar govorite pri prostemu ljudstvu z demagoško farizejsko krinko na obrazu, v takih slučajih odprite svoja usta, tu gre res za ubogo ljudstvo. No ja, aristokratska zamera ni dobra!

Zopet poplavljenje Misisipija.

Iz Newyorka se poroča: Veletok Misisipi je zopet podr nek 30 metrov široki nasip in zalil vse ustje. Nad 200.000 ljudi je brez stanovanja. Poplava je prišla tako naglo, da ljudje, ki so stanovali po vaseh ob ustju, niso mogli rešiti ničesar drugzga, kakor samo svoje življenje. Mnogo ljudi pa je našlo tudi smrt v valovih. Proti jugu prihajajo neprestano novi rešilni vlaki, ki dovažajo nesrečnežem hrano, obleko in živino. Ljudje prenočujejo pod milim nebom in so v neprestanem strahu, da poplavljenja dosežejo še večje dimenzije. Voda je podrla nebroj hiš in odnesla vso živino in pohištvo s seboj.

Mesto Torras v Louisiani, ki leži kakih 150 kilometrov od Novega Orleansa, ima velikansko škodo. Prebivalci so kar divjali po mestu, ko so videli, kako se podirajo hiše. V spodnjem delu mesta je mnogo družin skočilo z hiš na ulico. Neki vlak, ki je ravno odšel iz kolodvora, so ljudje s silo ustavili, da se rešijo. 600 do 700 ljudi se je rešilo na vlak, še predno je voda dospela do kolodvora. Mesto Torras stoji popolnoma pod vodo. Voda stoji več metrov visoko. Promet se vzdržuje s čolni. Enajst najbogatejših in najbolj obljubljenih občin v državi Novi Orleans je poplavljenih. Sladkorni in bombažni nasadi so popolnoma uničeni. Škoda znaša več milijonov dolarjev.

Najnovjše vesti, telefonska poročila.

DRŽAVNI ZBOR.

Dunaj, 8. maja. Današnja seja poslanske zbornice se je vršila pod utisom moralnega mačka vsled dogodka v včerašnji seji. Na vseh straneh vlada velika poparjenost, ker obstoji bojazen, da pridejo povodom grajalne debate na dan največje umazanosti, ter da se ponove enaki prizori kot včeraj. Grajalni odsek je imel danes dopolne sejo pod predstvom poslanca Fuchsa. Vršila so se pogajanja med strankami ter je skušal doseči poslanec Fuchs mirno poravnava. Poslanec Seitz bi prekladal voje žalitve, enako tudi drugi poslanci, nakar bo predsednik poklical splošno vse poslance k redu. Mogoče pa je, da se pogajanja še v zadnjem trenutku razbijejo. Nemški radikalci vstrajajo še vedno, da naj se stvar reši v grajalnem odseku. Zbornica se je najprej pečala s prvim branjem vladne predloge glede izpremembe kompetenc trgovskega ministrstva in ministrstva za javna dela. Govorniki kritikujejo predlog kot krparijo ter naglašajo, da je treba revidirati celo ministrsko kompetenco. Ta revizija pa mora biti stvarna in se mora raztezati na vse resorte. Jutri ne bo plenarne seje državnega zbora, da morejo zborovati odseki, zlasti pa brambni odsek.

VLADARSKI SESTANEK V SOFIJI.

Sofija, 8. maja. Tu se z vso gotovostjo trdi da se je mudil prejšnji teden v Belgradu v posebni misiji bolgarskega kralja Ferdinanda v najstrožjem inkgornitu predsednik bolgarskega sobranja dr. Danev, ki je konferiral s srbskim ministrskim predsednikom Milovanovičem in kraljem Petrom glede sestanka slovanskih balkanskih vladarjev v Sofiji povodom blagoslovljenja cerkve Aleksandra Nevskega v Sofiji. Istotako je bila na črnogorskem dvoru posebna misija, da pride v Sofijo tudi kralj Nikita. V Sofiji se trdi, da sta imeli obe misiji popoln uspeh, da sta srbski in črnogorski kralj obljubila svoj dohod v Sofijo. Po prihodu iz Belgrada je Danev odpotoval v posebni misiji, k ruskemu v Livadijo. Kakor se zatrjuje v Sofiji, obvesti Danev carja Nikolaja o sestanku bolgarskega, srbskega in črnogorskega kralja in ni izključna možnost, da pride v onem času tudi ruski car Nikolaj v Sofijo, da prisostvuje sestanku balkanskih slovanskih vladarjev, kateremu se pripisuje izvanredna politiška važnost.

Odgovorni urednik Radivoj Korene.

Last in tisk »Učiteljske tiskarne«.

Mali oglasi.

Beseda 5 vinarjev. Najmanjši znesek 50 vinarjev. Pis-menim vprašanjem je priložiti znamko 20 vinarjev. — Pri malih oglaših ni nič popusta in se plašujejo vnaprej; zunanji inserenti v znakah. Zaključek malih oglasov ob 6. uri večer.

Kuharica z večletnimi spričevall želi službe pri kakem gospodu, ali pri bolj priletnih osebah. Naslov v »Prvi anončni pisarni«. 333-2.

Josip Lisec

oblastveno avtoriziran geometer

Ljubljana, Sodna ulica šte. 3
prevzema vse zemljemerske zadeve.

— 376 —

rejo čuti iz ust le največje pokvarjenosti in propalosti. V Passavantu je vzrojilo, roka mu je nehote padla na rapir, a pravčasno se je še spomnil, da stoji pred njim žena in kraljica. A do nje kot kraljice ni imel po teh dogodkih in teh besedah nobenega spoštovanja več, čutil je le, da stoji pred ženo. A on se ni hotel podati tako nizko, da bi nastopal proti ženi, ki stoji pred njim sama!

Odetje se je stresla, kakor pod bolečim udarcem biča. Nesramna žalitev ji je pobrala vso kri iz telesa in ni mogla odgovoriti. Mesto nje je skočil Passavant, bled kakor smrt pred kraljico, uprl vanjo svoje preteče oči in zašepetal:

— Veličanstvo, veliko si upate. Kaznovati bi vas hotel za vaše besede, ali brez moči sem nasproti vam. Ne ker ste kraljica, ampak ker ste se pred leti usmili ubogega črviča, izpostavljena v sramoto in zaničevanje nebrzdani surovosti, črviča, ki je radi vašega usmiljenja umrl lahke smrti, velikodušno oskrbovan in negovan. Ko sem bil zvedel ta vaš čin, sem vas blagoslavljal iz dna duše, prisegel sem vam in sklenil žrtvovati za vas svojo kri. Hoteli ste moje življenje in dal sem ga vam. Dejal sem in ostati hočem mož-beseda. Veličanstvo, hotite kapljo za kapljo krvi iz mojega telesa in videli boste, kako plačujete Passavant dolgove svojega srca, ne hotite pa in ne silite me, da bi moral poslušati psovanja, slična tem, ki ste pravkar izrekli!

— In zakaj? je vprašala kraljica s posmehljivim zaničevanjem,

storili zame; mogoče, da imajo prav. Dižonski škof mi je pravil enkrat, da se mrtveci prikazujejo in da jih ni mogoče razločiti od živih. Hm! Preje ali sleje bomo vedeli pri čem smo in s čim imamo opraviti... Kapitan mi je potrdil, da ga je videl mrtvega, zadušenega v vreči. Nosači so se zakleli, da so ga potopili v Seni; edino ti mi morejo biti odgovorni za plemiča, ako je v resnici še živ...

Vojvoda je poklical gardnega kapitana; ko se je prikazal mu je ostro pogledal v oči in vzkljnil:

— Z resnico na dan! Kako je bil mož v vreči?

— Videl sem ga mrtvega, kakor vidim vas sedaj živega, je priprosto odgovoril vojak brez obotavljanja in čudno se mu je zazdelo, da je radi bagatelne stvari klican že tretjič. Vojvoda se je zamislil, zakaj sprevidel je, da kapitan govori resnico.

— Poklical sem vas, ker trdijo Ocquetonville, Guines, Courthense in Scas, da so ga videli živega nocojšnjo noč.

Sinoči pa so slišali njegov glas.

— Videli so ga? je pobledelel vojak ves prestrašen.

— Da, pravkar se je zgodilo!

Gardni kapitan je pri teh besedah napravil neokreten križ in začel jecljati molitvico. Vojvodat ga je poslušal in ko je kapitan končal, je pobožno pristavil:

— Amen! in se tudi prekrižal. Vzemite dvanajst mož, je dodal in primite Bruscailleja, Bragailleja in Brancaillona in vrzite jih v ječo!...

Posljite naročnino, ako je še niste!

„Novi svet“.

V tej priznani izborni narodni restavraciji bo v nedeljo, 12. majnika t. l. ob 4. popoldne

vrtni koncert.

Vstop prost.

V slučaju slabega vremena se vrši koncert dne 19. t. m.

Za obilen obisk se priporoča 334

Anton Gorše.

Naznanilo.

Slavnemu občinstvu prijazno naznanjam, da sem prevzela

gostilno Grajzerjevih ded.

v Prisojni ulici šte. 5.

kjer bodem točila najboljša dolenska in štajerska vina in vedno sveže pivo. — Za kuhinjo bo vedno najboljše preskrbljeno. — Cene nizke.

Naročila na obed in večerjo se sprejemajo.

Za mnogobrojni obisk prosim

324 AMALIJA FITTLER, gostilničarka.

Pozor!

Naznanjam cenj. damam tu in na deželi, da prodajam do 8. maja vse blago nahajajoče se v moji trgovini in sicer:

slamnike, otročje kapice, športne kape in vse potrebščine za modistke zaradi preselitve po globoko znižani cen.

Opozorjam cenj. dame, da bom moj salon znatno povečala ter se bode isti od 8. maja dalje nahajal na Starem trgu.

Minka Horvat.

„Učiteljska tiskarna“

v Ljubljani
r. z. z. o. z.

Frančiškanska ulica šte. 8

je najmoderneje urejena in opremljena za tisk vsakovrstnih tiskovin: knjig, brošur, urad. tiskovin, not, lepakov, vizitk, in kuvert.

Litografija. - Stereotipija. - Najmodernejša črke in okraski.

Tisk v različnih barvah.

Najfinejša izvršitev.

Solidna in točna

postrežba.

T. MENCINGER, Ljubljana

Resljeva cesta 3 - Sv. Petra cesta 37 in 42 - Martinova cesta 18.

Špicerijska in delikatesna trgovina, žgalnica za kavo z električnim obratom in vročim zrakom.

Specialiteta! Žgana kava. Specialiteta!

Posebna mešanica . . . kg K 4:80

Kavarnarska mešanica . . . kg K 4:—

Ljubljanska mešanica . . . „ „ 4:40

Tržaška mešanica . . . „ „ 3:60

Na vogalu Resljeve ceste **vinarna**. Odprta ob delavnikih do 9. zvečer, ob praznikih dopoldne. Vsak dan sveže: kuhana praška, graška, sirova šentdanijska gnjat in dunajske klobasice.

Za birmance

priporoča

„Angleško skladišče oblek“, O. Bernatovič,
Ljubljana, Mestni trg šte. 5.

obleke, klobuke in slamnike za dečke, kakor tudi obleke za deklice.

Velikanska izbira izgotovljenih oblek za gospode in najnovejša konfekcija za dame.

Št. 13192.

Razglas.

Po naročilu c. kr. deželne vlade za Kranjsko z dne 18. aprila t. l., št. 8372 se opozarja prebivalstvo mesta Ljubljane, da je letos takozvano hroščevo leto.

Podzemeljski ogrci rjavega hrošča so napravili zadnja leta po nasadih, njivah, travnikih, vrtovih, gozdih in vinogradih veliko škodo, ker so izpodjedali korenine; zdaj pa objedajo hrošči mladozelenela drevesa, rastline, trte, zlasti pa sadno drevje ter pokončavajo vse bodoče pridelke.

Zato je v živo korist ljudstva, da pokončuje rjavega hrošča z vso silo in na vse načine. Najlažje se pokončujejo hrošči v zgodnjih jutranjih in dopoldanskih urah, dokler še ni gorkega solnca in dokler sede hrošči leni po vejah in rastlinah.

Ob tem času je najuspešneje otresati jih v rjuhe ter jih zmetati v vreče, ki naj se na to pomešani z neugašenim apnom namočijo ali skuhamo in posuše na solncu. Na ta način pokončani hrošči so tečna piča perutnini.

Opozarja se prav posebno, da je treba hrošče pokončavati najbolj prve pomladne tedne, ko začno letati in pa ko nehajo frčati, ker je tedaj med njimi največ batic.

Deželni odbor plača stroške za neugašeno apno in njegovo vožnjo ter daje prispevke za rjuhe in vreče, ki so za nabiranje rjavih hroščev potrebni.

Račune je predložiti mestnemu magistratu do konca junija t. l. da jih odpošlje deželnemu odboru.

Ljubljansko prebivalstvo se pozivlja v lastnem interesu, da pomaga pokončavati škodljivega hrošča in da k temu poslu navaja in vzpodbuja tudi mladino.

Mestni magistrat ljubljanski

dne 25. aprila 1912.

Zupan:

dr. Ivan Tavčar, l. r.

Zaloga pohištva in tapetniškega blaga

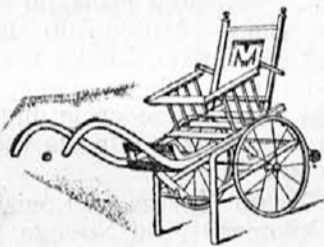
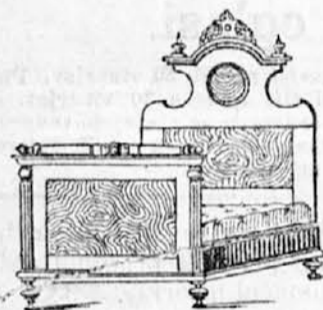
FR. KAPUS, LJUBLJANA

Marije Terezije cesta šte. 11, Kolizej.

Velika izbira vsakovrstnega pohištva za spalne, jedilne in gosposke sobe. Divane, otomane, žimnice, modroce iz morske trave, zmednice na peresih, podobe, zrcala

otročje vozičke

Itd. Sprejemajo se tudi opreme hotelov. Cene nizke! Izdelki solidni!

— 374 —

XLI.

Kralj in kraljica.

Passavant in Odette sta dolgo upirala oči v Izabelo in iz obojih pogledov je bilo brati le veliko začudenje: je-li mogoče, da se tako velika kraljica spozabi do tako nizkega dejanja, da vdira ponoči v družbi tolovajev v tuja stanovanja?

Ali je mogoče, da je ona kraljica Francije zašla v družbo znanih razbojnikov, da se poslužuje njih rok, njih orožja v boju in v sovraštvu proti slabotni ženi, Ali se to strinja z dostojanstvom žene, ki naj bi bila vzor milobe.

Ali samo trenutno so bile take misli. Dobro je poznal Passavant ženo, ki stoji pred njim, poznal je njeno zločinsko naravo, zato je pa tudi to začudenje pri njem bilo le trenutno. Zavedel se je hitro svojega položaja, in vrnil se mu je prirojeni mir. Z izživajočim pogledom se je ozrl proti kraljici Izabeli, hotel je brati iz njenih oči, iz njenih potez vse njene namere, vse njene hudobneskelepe, ki jih nosi, proti slabotni, zapuščni deklici. Tudi kraljica je opazila to naglo izpremembo na obrazu mladega viteza, in se ni hotela pokazati premagane.

Presenečenje, ki ga je provzročil nenavadni in nepričakovani prihod Passavanta je znala dobro zakriti. A čutila je da spregovoriti ne sme, ker bi se ji sicer tresel glas, ker bi Passavant spoznal njeno zadego; zato je molčala nekaj časa.

V sobi je vladala popolna tišina.

Izabela je stala zravnana pokoncu in ju motrila; končno je dejala:

— 375 —

— Plemič Passavant, zakaj stojite pred svojo kraljico z mečem v roki?

Govorila je z glasom, ki ni bil niti grozeč, niti strog, niti piker, niti zaničevajoč.

Govorila je kraljica, v svesti si svoje moči in svoje pravice. Passavant je začutil, da se pripravlja nekaj groznega.

S hitrim gibom je pozdravil in vtaknil rapir v nožnico; nato je dejal:

— Oprostite mi madame, ali dovoljujem si vas opozoriti, da so gospodje, ki so pravkar zbežali imeli tudi meče v rokah — pred svojo kraljico.

— In v njeno službo, je odgovorila Izabela. Ali pustimo to. Vidim, da niste navajeni na dvorno etiketo in da si dovoljujete ugovore kraljici. Ali odpuščam vam, ne morete za to. Vedeti hočem le, gospod Passavant, kako ste dospeli tu sem. Odgovorite brzo!

Passavant se je odkrito začudil pri tem vprašanju. Odette je vztrepetala, zakaj kraljičine besede so donele kakor brenketanje je-klenih klin.

— Ali madame! je vzkliknil plemič navivno, vi in pobežli gospodje ste videli, kako sem prišel sem!

Izabela se je sedaj obrnila k Odette:

— Tako je dejala, torej vendar živi človek, ki mu je dovoljen pri vas gospodična vstop brez vednosti gospoda Honareja in Margentine! Človek, ki prihaja skozi okno, ker so vrata zaprta!

Niti Odette, niti Passavant se nista takoj zavedla besed, ki jih je v svoji pokvarjenosti izpregovorila Izabela, ker take besede se mo-

Ker se pride dandanes pri hudi konkurenci do denarja le potom

dobre reklame

svetujemo vsem, ki hočejo kaj kupiti ali prodati, ali ki iščejo službe, da naj inserirajo v izbornem in zelo razširjenem slovenskem ne-
: : odvisnem dnevniku : :

„DAN“

ker ima to inseriranje gotov uspeh.

Oglase za „DAN“ sprejema po najnižjih cenah „Prva anončna pisarna“ v Ljubljani, Frančiškanska ulica šte. 8, katera daje radevolje tudi vse za to potrebne informacije.